

Eesti meeskond

Spinningu püügi MM-il Iirimaa

06.10.16 kuni 09.10.16

Koondise kapteni silmade läbi.

1. Eellugu

Septembrikuus sain ettepaneku osaleda Spinningupüügi MM-il lirimaal Eesti meeskonna kaptenina, sisuliselt oli ärasõiduni ja ettevalmistusteks jäänud aega neli nädalat.

Võtsin mõtlemiseks aega ja esialgu olin väga skeptiline Eesti koondise võimalustes lirimaal hästi esineda. Seda mitmel erineval põhjusel:

- Osavõtu eelarve oli hinnanguliselt 10 000-12 000 eurot ja nii lühikese ajal jooksul sponsoreid leida ei tundunud tõenäoline;
- puudus veendumus, et meeskond võistleks ühtsena mitte ei üritaks teha individuaalset sooritust, samuti arvestades meie vähest eelarvet ja aega treeninguteks võis eeldada, et võistlus võib lõppeda läbikukkumisega;
- esialgu puudus teave, milline oleks mõistlikum paatide transpordivõimalus lirimaale;
- kõige suurem põhjus oli kartus meeskonnana läbi kukkuda, sest puudus sellelaadne koostöö kogemus.

Aga läks teisiti.....

Pärast mõningaid vestlusi otsustasid meie ettevõtmist toetada:

„Volzhanka“

„Vobla“

„Saku“

„Oilseeds Trade AS“

Ajakiri „KALALE“

„BoatWorld“ OÜ

„Normark Eesti OÜ“

„Lowrens“

Konteinerit ja paatidega lirimaale toimetamist aitas organiseerida **„Maritime“**

Suur tänu toetajatele, kelle abil sai kaetud ligikaudu pool eelarvest ja osalemine Eesti meeskonnal Spinningupüügi MM-il sai reaalsuseks.

Martini eestvedamisel lasti valmistada võistluseks ühtne riietus.

Kaks nädalat enne võistlusi laadisime paadid koos varustusega konteineritesse ja saatsime lirimaa poole teele.

2. Treeningud Irimaal.

Eesti meeskond koosseisus Denis Manov, Raivo Schwarz , Aleks Zubov, Jaanus Jakobson, Martin Meier ja Raigo Padar jõudsimel Irimaale 03.oktoobril.

Saime kätte oma rendiautod ja tänu kohalikule eestlasele leidsime kiiresti üles ka konteineri oma paatidega.

Järgnes 160km õudu Irimaa teedel, mida ei hakka pikemalt kirjeldama. Lühidalt: parempoolne liiklus, parempoolse rooliga autod, roolis juht, kes ei ole kunagi parempoolses liikluses autot juhtinud, võõras maa ja ülikitsad teed. Ameerika raudtee on selle kõrval lapsemäng.

Motell, kuhu olime saanud soodsalt ööbimise osutus ootuspärasest paremaks ja asus järve ääres, kus võistlused toimusid, kuid 30 km võistluspaigast eemal.

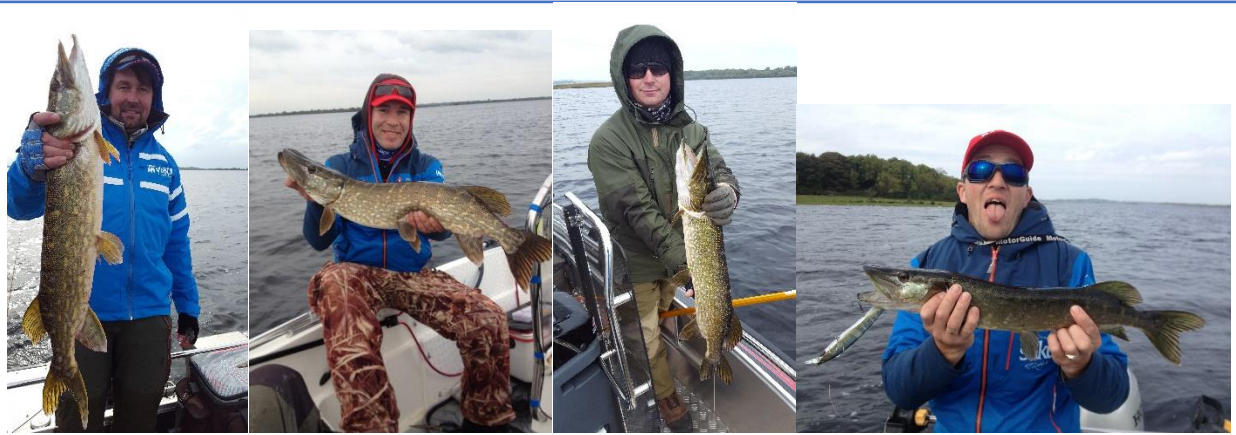
Kuna kaks nädalat enne võistlusi oli keelatud võistlejatel võistlusalas treenida, siis saime treenida selles järveosas, mis jäi antud alast välja, ehk majutuse vahetus läheduses.

04.oktoobri hommik algas kell 6.00 äratusega ja peale rikkalikku Iripärast hommikusööki alustasime treeningutega.

Esimene treeningpäev

Alustasime järvega tutvumist ja püüdsime terve päeva ilma igasuguse konkreetse plaanita. Proovisime ära kõik erinevad landid, mis meil kaasas oli ja katsetasime neid mitmetel erinevatel sügavustel. Püüdsime kõikvõimalikes erinevates tehnikates.

Saime küll mõned ilusad suured haugid ja ka väiksemaid hauge, aga selget pilti järeltuste tegemiseks esialgu veel ei saanud.

Tõsi, tuju tegid heaks mõned forellid, kes väga isukalt haugile mõeldud lante ründasid, suurimad neist kahe kilo kanti, kuid forellil algas keeluaeg 01.oktoobril ja seetõttu vabastasime nii need kui ka teised püütud kalad.

Kokkuvõttes võis esimese treeningpäevaga rahule jääda ja lõpetasime püügipäeva õhtuhämaruses.

„Kodus“ võtsime päeva kokku ja tegime järeldusi.

Natuke selgituseks kalapüügireeglitest ja tavadest lirimaal:

- Järves tohib kalastada, ilma selleks kalastusluba omamata, kuid haug tohib päevas „tappa“ ainult ühe ja see peab olema lühem, kui 50cm. Seega kõik suured haugid vabastatakse;
 - Forelli tohib püüda kuni 31.septembrini ja seda kuni viis tükki päevas, seejuures alam-mõõt oli üle 50 cm.
-

Seejuures kuulsime, et iirlased ei söö ei haugi, ega ahvenat. Veelgi enam, nad ei kujuta ette, kuidas on võimalik neid üldse süüa. Forelli kohta arvati, et kui üldse juba süüa, siis ostetakse kala poest.

Samas elab Iirimaa palju erinevaid rahvusi, kes kuuldavasti nende arvamust kala söömisest ei jaga.

Üks näide Iirimaa elust enesest: Kohalikust võõramaalasest kalamees püüdis samast järvest väga suure haugi (vist oli 18kg) ja poseeris sellega, kuidas oskas. Järgmisel päeval ilmus samast kohalikus ajalehes haugist pilt pealkirjaga: „Tapeti väga ilus haug“.

Teine treeningpäev

Alustasime hommikut nagu eelmiselgi päeval kell 06.00.

Teise treeningpäeva alguses otsustasin, et ise keskendun ainult kala leidmisele, kasutades *twitchsimistehnikat* ja lanti, millega eelmisel päeval kõige rohkem võtte oli. Võistlejad jätkasid samal ajal järve tundmaõppimist ja erinevate püügitehnikate katsetamist.

Kella 11.00 ei olnud meil võistkonna peale püütud ainsatki kala.

Peale 11.00 püüdis Jaanus lõpuks esimese 60-70cm haugi. Natuke hiljem õnnestus minul saada kätte kaks suurt haugi umbes 90 cm, üks väiksem haug ja üks suur forell. Mõni aeg hiljem said Raivo ja Jaanus ühed mõõdus haugid lisaks. Aleks sai suure haugi võtu, aga kala läks otsast ära ja üks väiksem haug õnnestus kätte saada.

Seega olin jõudnud arusaamisele, et haug on kõige aktiivsem 2,5 kuni 3m sügavuses vees ja tõenäoliselt kasutame võistlustel püügiks ainult seda sügavust. Samuti näitas kajalood selles sügavuses kõige rohkem väikest kala, mis tähendab haugile toitu.

Kõik kohad, kus toimusid kontaktid haugiga skanneerisime hoolikalt kajaloodiga üle ja kontrollisime sügavused ära.

Kokkuvõtlikult said võistlejad päeva jooksul vähe kala ja kindlat ettekujutust kala asukohast ja harjumustest siiski ei saanud. Sellest lähtuvalt kella neljaks öhtul algasid esimesed paanika tundemärgid.

Otsustasin lõpetada päeva kohas, kus kindlalt kala on (saime sealt eelmisel päeval mõned ahvenad ja ühe väikse haugi). Suundusime mõlema paadiga eelmainitud kohta. Pärast mõningast loopimist said Jaanus ja Denis *voobleriga* esimesena väiksed haugid. Seejärel Aleks püüdis 55cm haugi ja Jaanus kohe ühe korraliku forelli.

Ja siis see algas.....

Ahven võttis kõike nagu pöörane, suurus umbes 500g – 1 000g ja nii kõigil meeskonna liikmetel järjest. Loomulikult läksid kõik kalad tagasi ujuma aga lõbu oli palju.

Hiljem saime teada, et selles järves ahven muutubki ainult päikseloojangul väga aktiivseks.

Teise treeningpäeva lõpetasime heatujuliselt ja positiivsete emotsioonidega.

Kolmas treeningpäev

Esimene ametlik treeningpäev võistlusalas oli kell 10.00-16.00, seega 6 tundi püügiaega.

Päev algas tormiselt. Tuult oli 7 m/s ja ida suunalt. Jagasime võistlusala kaheks ja valisime treeninguks järve sügavamas pooles asuvad madalad osad, sügavustega 2,5-3m.

(Kaardil parempoolne osa, kuni punase jooneni mis tähistab võistlusala piiri).

Kumbki paatkond kalastas erineval pool kallast. Otsustasin esimese päeva teha kaasa koos Martini ja Jaanusega.

See kuhu me nüüd sattusime tundus olema hoopis teine järv, kui see kus kalastasime kaks esimest treeningpäeva. Mõned üksikud võtud ja väga tuulised olud. Päeva esimeses pooles saime kokku kahe paatkonna peale neli tavamõõdus haugi ja mõned forelli võtud. Aleksi, Denisi ja Raivo paatkonnal oli lisaks kolmele haugile ka mõni ahven. Selgelt oli tunda, et haug on väga passiivne ja tugev tuul ajab ta kaldast eemale. Proovisime haugi tabada ka sügavamas vees, kuid tulutult. Enamusel teiste riikide võistlejatel tundus olevat sama seis.

Heade kalakohtade leidmine võistlusteks tundus väga keeruline, aga lootust me ei kaotanud ja tegime tööd nende leidmisega edasi.

Päeva teises pooles otsustasime kontrollida ka järve madalamat ala. Seal saime üsna kiiresti kaks haugi 55-65cm ja ka mõned võtud lisaks. Lõpetasime kohe selles alas püügi, et mitte rikkuda seda enne võistlust.

Treeninguks ettenähtud aeg lõppes kuidagi väga kiiresti ja tuli suunduda tagasi sadamasse.

Pean tunnistama, et esimene päev lõppes minu jaoks mitte ootuspäraselt, aga vähemalt saime endale kaks kohta, kus võistlustel püüda.

Treeningu eesmärgiks ei ole saada palju kalu, vaid leida hea kalapopulatsiooniga kohad. Tavaliselt asuvad seal nii väiksed kui ka suured kalad kes väiksemaid enda toiduks peavad. Seega arvestades olusid, 10 kala esimese treeningpäeva kohta tundus minule normaalne tulemus.

Ega polnudki väga aega päeva analüüsida, kuna kohe oli algamas MM-i avamine ja korraldajate jutu järgi tundus see lootusandvalt põnev üritus olema. Vahetasime riided ja suundusime korraldajate poolt varem öeldud kohta ja meid ootas tõmmu tütarlaps, hoides käes Eesti lippu ja silti kirjaga Estonia.

Sättisime ennast igaks juhuks tema lähedale, teadmata mis toimuma hakkab.

Arutasime veel omavahel, et kas suudetakse avamistseremoonial ka millegiga üllatada või mitte. Aga suudeti ikka küll ja mitte vähe. Terve linn oli liiklusele suletud ja rongkäigu pikkus oli vähemasti kilomeeter ja pealtvaatajaid oli meeskondi tervitama tulnud tuhandeid.

Kohal oli ka politsei orkester.

Kõik tundusid kohal olevat:

Iga natukese aja järel suutis keegi lugeda tütarlapse käes olevalt sildilt sinna kirjutatud riigi nime ja hüüti ESTONIA.

Võimas ja uhke tunne oli!

Eesti võistkond oli oma kuue meeskonnaliikmega kõige väiksem.

Teistel riikidel oli meeskonnas liikmeid vähemalt üle kümne. Seepärast rohkem, et põhitöö tehakse ära varem, kui võistlusala on veel avatud. Nii-öelda kaardistatakse kogu võistlusala ära ja märgitakse kohad, kus kala populatsioon kõige suurem. Seega tehakse kaks kuni neli nädalat tööd selle nimel, et MM-il võita. Pidime leppima sellega, millised võimalused meil on ja me ei lasknud

ennast sellest häirida. Seega arvestasime sellega, et meil on selle sama töö tegemiseks aega kahel päeval kokku 12 tundi.

Õhtu lõppes võistlusreeglite ja meeskondade tutvustamisega ning väikse eeskava ja õhtusöögiga. Kohale oli tulnud 17 riiki, sealhulgas maailma parimad. Venemaa, Ukraina, Prantsusmaa, Itaalia jt.

Olime varem kokku leppinud päevakava, mistõttu läksime varakult „koju“ ja kell 22.00 meeskonna liikmed juba puhkasid.

Neljas treeningpäev

Neljas treeningpäev ja teine ametlik treening.

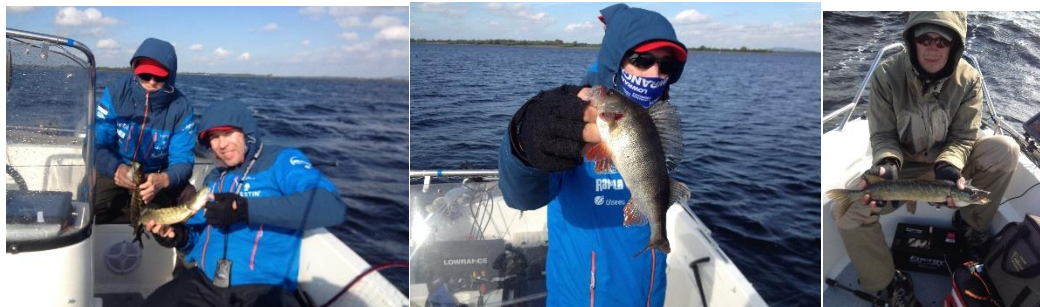
Teisel ametlikul treeningpäeval püüdsin koos Aleksi ja Denisiga.

Üldjoontes kulges päev sarnastes oludes nagu eelmisel päeval. Ainult selle vahega, et tuul oli veelgi tugevam ja elektriankur ei suutnud paati hästi paigal hoida.

Kaardistasime püügiala järjekindlalt edasi ja saime seejuures mõned üksikud võtud. Kell 14.22 leidsime püügikoha, kus saime kolm haugi korraga. Jätsime antud koha rahule ja otsisime edasi ning saime ka mõned võtud, kuid kätte me neid hauge ei saanud ja see ei olnud ka meie eesmärk.

Pool tundi hiljem sai Denis veel ühe alamõõdulise haugi. Meil Denisiga õnnestus tabada ka mõned ahvenad. Püüdsime kõiki häid kohti võimalikult vähe häirida ja ka landi otsa tulnud kalad hellalt lahti raputada. Me ei saanud teiste maade võistlejatele püütud kalu näidata, seepärast vabastasime nad juba vees ja ei pildistanud neid.

Samal ajal Martin, Jaanus ja Raivo leidsid veel ühe koha, kus tundus normaalselt kala olevat. Kokku said nende paatkond 4-5 kala ja palju võtte.

Ilm mängis meile väikse vingerpussi, aga sellest hoolimata olid kõik meeskonnaliikmed endiselt täis võitlusvaimu.

Võtsin kaks treeningpäeva kokku ja sain tulemuseks, et meil on reaalne võimalus võistluse esimesel päeval püüda kokku ligikaudu 10 haugi. Rohkemate haugide püüdmiseks läheb vaja suures koguses õnne, aga sellele ma lootma jääda ei saanud. Lootsin, et ka teised võistkonnad ei leia kala ülesse. Poistele muidugi ütlesin, et kumbki paatkond peab püüdma 10tk, millega nad röömuga nõus olid.

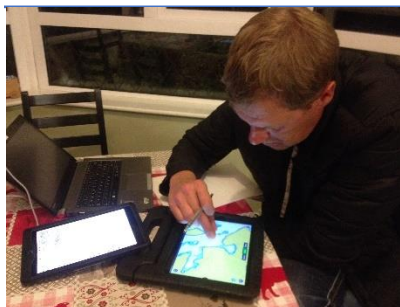
Natuke ka teiste võistkondade taustast lirimaa treeningutel.

Ukrainal, Lätil, Leedul ja Valgevenel on lirimaa oma kalastusklubid ja osa võistkonna liikmeid on kohalikud ning harjutasid terve hooaja sellel võistluslal. Seega on nad võistlustel nagu omas kodus.

Kõik teised riigid harjutasid võistlusalas vähemalt kaks nädalat, välja arvatud Kasahstan ja Lõuna-Aafrika, kes olid meiega võrdsetes tingimustes. Rääkimata lirimaa võistkonnast, kellel oli kanda selge favoriidi roll.

Seega on enamusel riikidel meist suurem eelis saavutada võistlusel hea tulemus, aga seda suurem oli meil soov ennast meeskonnana tõestada.

Õhtul, tehes järgmiseks päevaks võistlusplaani ja treeningute kokkuvõtet, jõudsin arusaamisele, et Eestil on läbi MM-i ajaloo tugevaim ja väga motiveeritud koondis.

Treeningsükli lõpuks oli saanud poistest tõeline meeskond, kellel oli suur soov teha võistlustel hea tulemus just eelkõige meeskonnana.

Kõik meeskonna liikmed oskavad väga hästi kala püüda, kuid meil polnud palju teadmisi kohtadest, kus seda kõige resultatiivsemalt teha. Arutasime läbi ka stsenaariumi, kus üks paatkond võib olla poole võistluspäeva peal ilma kalata. Ütlesin, et sellisel juhul muudan plaani ja annan parimad püügialad neile. Kõik olid sellega nõus. Nimelt tähendab ilma kalata jäämine väga kehvasid kohapunkte, mis rikub ära kogu võistkonna tulemuse. Natuke ärevust tekitas muuhulgas asjaolu, et Aleksil tõusis õhtuks palavik. Kuna treeningpäevad olid olnud väga pikad ja kurnavad ja sisuliselt ilma igasuguste puhkepausideta siis jäi loota et hommikuks on ta taastunud ja hästi välja puhanud.

Ps. treeningpäeval näitas sammulugeja paadis tehtud sammude arvuks 11 000-13 000 sammu, kusjuures paadi vaba põranda pindala on 4m² ja ühe meeskonnaliikme jaoks siis pool sellest alast.

Võistlus

Võistluste toimumise paik: Iirimaa Lough Ree-Lanesborough

Lühidalt reeglitest, mille järgi võisteldakse.

*Kala pikkusesentimeetrid võetakse ruutu ja saadakse punktid mille saab võistkond tabatud kala eest. Seejuures haugi alammõõt on 50 cm ja ahvenal 25cm (ahvena pikkusesentimeetrid jagatakse seekordsel võistlusel kahega ja võetakse ruutu.)

*Kõik tabatud kalad vabastatakse peale mõõtmist sõltumatu kohtuniku poolt. Kohtunikuks võib olla ainult korraldaja poolt loositud võõra riigi delegaat kes viibib kogu võistluse käigus paadis.

*Püüda tohib ainult tehissöödaga. Seega landid, mille üks osa on karvad või muu seesugune ei ole lubatud.

*Liikuvast paadist püüdmine on keelatud ja vahe teise võistleva paatkonnaga peab olema vähemalt 50m.

Esimene võistluspäev

Alustasime päeva korraliku hommikusöögiga ja tegime sealsamas ka viimase koosoleku enne võistlust. Aleksi tervislik seisund oli kõike muud kui normaalne ja alustasime tema turgutamist ning õnneks saime pärast temale ravimite mõningast manustamist taas jalule.

Olime varasemalt kaardil jaganud kogu püügiala sektoriteks ja leppisime kokku, et kogu infovahetus käib vastavalt märgitud sektoritele. Vaatasime veelkord esimese võistluspäeva plaani koos üle.

Jõudsimme võistluspaika ja oli tunda tõelist meeskonnavaimu.

Hommikuks olid ilmastikuolud võrreldes eelmise päevaga kardinaalselt muutunud, ilm oli tuulevaikne ja päikesepaisteline. See oli meie jaoks sellel järvel midagi täiesti uut ja tegi mind natuke murelikuks. Samas oli meil teada ainult kolm head püügikohta ja sisuliselt teised valikud puudusid, seega jäin algse plaani juurde.

Raivo olime varasemalt esitanud korraldajatele delegaadina kohtunikuks. Loosi tulemusel sai ta kohtunikuks Poola meeskonna ühte paati. Lootsime seeläbi ka lisaks väärtusliku infot saada.

Veel üks üllatus: saan teada, et ahvena eest saadavate punktide väärtust on muudetud ja varasema pikkuse mõõdu kaheks jagamisest on loobutud. Seega annab ahven täisarvu punkte. Täiesti ebanormaalne olukord, kuna ahvenat esialgselt ei väärtustatud ja sellest lähtuvalt me ei võtnud isegi sellist varustust kaasa. Tundus, et korraldajariik tahtis mängu enda kasuks pöörata.

Kui teised võistkonnad tundusid enne starti kuidagi endassetõmbunud ja närvilised, siis Eesti võistkond justkui nautis seda melu ja meeskonnaliikmed tundsid end enesekindlalt.

Ja siis see algas, paadiralli nimelt. On ime, et kõik paadid vee peale püsima jäid.

Start anti kõigile ühel ajal ja meie paadid said nii-öelda stardist hästi minema.

Kumbki Eesti paatkond suundus varem kokku lepitud püügikohtadesse.

Teiste riikide kaptenid olid tollel hetkel mulle veel võõrad, seega hoidsin vaikselt omaette ja jälgisin asjade kulgu.

Samal ajal jälgisin koguaeg sadamast vaadeldavat ala ja tegin märkmeid kohtadest, kus saadi üksikud kalad (meil oli ju püügikohti juurde vaja).

Hinnanguliselt pidi püügikohta jõudma esimene paat kell 10.25 ja teine paat 10.35.

Kell 11.00 said Paatkond 1 - Jaanus ja Martin, esimesed kontaktid kalaga, kuid kätte neid ei saanud.

Kell 11.22 esimene haug 73 cm olemas. 15 minuti jooksul veel kaks haugi 69 ja 72 cm paadis. Seega palun neil samas piirkonnas püüki jätkata.

Vaatan kella. 11.45. Teisel paatkonnal ei ole siiani ühtegi võttu ja seda püügialas, kus treeningutel tundus olevat kõige rohkem kala ja mis oli ka pindalalt kõige suurem.

Teen esimese muudatuse: palun neil täpselt kell 12.00-ks seal püük lõpetada ja suunan nad sektorisse D9, mis esialgselt oli plaanitud esimesele paatkonnale.

Teavitan sellest ka esimest paatkonda ja palun neil samas alas ja selle ümbruses püüki jätkata. Mul lihtsalt pole neile head uut kohta pakkuda ja riskida ei taha. Loodan, et punnitavad sealt veel paar kala ära.

Nagu varasemalt olen kirjeldanud, ei tohi meeskonna arvestuses ühel paadil ebaõnnestuda, sest see rikuks ära kogu meeskonna võistluse tulemuse

Teine paatkond jõuab plaanitud püügialasele ja saab kaks haugi 61 ja 63 cm järjest.

Vahepeal olen tutvunud ka teiste riikide kaptenitega. Järve kaldal käib ikka tõeline „male“. Lühidalt: kõike mida räägitakse ei tohi uskuda. Enamus infot saan sõnade tagant, emotsioonidest, miimikast jne. Vene koondis on ainuke, kes ei häma ja saab teada, et neil ei lähe väga hästi. Ukrainal,

Valgevenel ja Leedul tundub hästi minevat aga poistele ma seda ei ütle. Räägitakse ka mingist Rumeenia heast saagis, aga kõigile tundub see uskumatuna, samas oli neil treeningutel selle piirkonna parim kalagiid. Irlased tunduvad murelikud, aga arvan et lasevad meelega sellel nii välja paista.

P.S. ka meil oli kokkulepitud treeningutele kalagiid, kuid viimasel hetkel ta tühistas kokkuleppe. Põhjust ei tea siiani.

Vahepeal saan tuttavaks selle piirkonnas elava ainukese eestlasega. (Nägi Eesti lippu ja otsis mind ülese). Oma sõnade kohaselt on ta paadunud kalamees, aga püüavad ainult trollides. Seega tema info mind väga palju ei aidanud, aga teen tema jutust enda jaoks järeldused. Mõned tähelepanekud: tumedad landid ja väga aeglane kiirus trollimisel (2-3km/h) ja et päikesega kalale ei minda.

Kell 13.30 pilved varjavad päikese.

Minutid hiljem saan info, et esimesel paatkonnal neljas haug püütud, 62cm.

Teen neile ja ka teisele paatkonnale ettepaneku panna otsa tumedad landid ja kerida hästi vaikselt.

13.35-13.50 teisel paatkonnal kolm haugi järjest 64/67/67cm (püütud tumedate voobleritega).

Valgevene, Ukraina, Läti ja Leedu meeskondade kaptenid tegid käigu, mida meil ei olnud, nimelt vahetasid püügiala. Otsustasin riske mitte võtta ja jäime oma püügikohtade lähedusse.

Saame veel mõned võtud, kuid neid ei õnnestunud realiseerida. Kell 15.30 saab paatkond 2 alamõõdulise haugi. Kokku Eesti meeskonnal 10 haugi

Selle tulemusega me ka esimese võistluspäeva lõpetame. Paatkonnad suunduvad finišisse.

Jääb üle oodata vaid tulemusi. Kalkuleerin endamisi, et lõpetame päeva 6-7-ndal kohal. Samas olen saanud piisavalt infot, mille alusel märkisin endale kaardil kolm uut potentsiaalset kohta, kus teisel võistluspäeval kalastada.

Meeskonnad saabuvad heatujuliselt, sest kokkuvõttes tegime plaanitud tulemuse. Paari tunni pärast saabuvad tulemused. Olen pettunud, sest Prantsusmaa, Ungari, Itaalia ja Rumeenia olid meist eespool.

Rumeenia võit oli nii üllatav, et kohe meenus anekdoot: "Rumeenlased osalesid olümpial ilma, et oleksid saavutanud ainsatki poodiumi kohta aga koju läksid viie kulla ja kolme hõbedaga".

Eesti koondis oli kokkuvõttes üheksas. Poistele ütlesin, et kõik on hästi ja homme tõuseme jõudsasti. Samas tugevad riigid nagu Venemaa, Saksamaa, Inglismaa, Iirimaa ja Poola jäid meie selja taha.

Nagu ka teiste riikide kohtunikud, edastas Raivo päeva lõpus informatsiooni Poola meeskonna tegemistest ja selgus, et nad üritasid ahvena püügiga edukad olla, aga see neil ei õnnestunud.

Samas sai ta võistluste ajal jälgida, millistes kohtades teiste riikide võistkonnad kalastavad. Kõik selline info on meeskonnale väga väärtuslik, sest saame seda hiljem oma meeskonna heaks ära kasutada.

Käin koos Martiniga ära kaptenite koosolekul ja sõidame „koju“.

Õhtusel nõupidamisel poistega tehakse muuhulgas ettepanek, et võtame rumeenlastele ühe paadiga „sappa“. Olen sellele vastu ja selgitan, et kõik kes seda teevad hävivad koos Rumeeniaga. Hiljem selgub, et nii ka juhtus.

Koostame järgmise päeva võistlusplaani ja arutame selle läbi. Selgitan, et teisel päeval me teiste paatidega võidu ei sõida, vaid püüame esimesed kalad stardi läheduses 25 min. Olin need kaks kohta eelmise päeva vaatluste tulemusel meile ära märkinud.

Teine püügipäev on alati keerulisem, sest kala on häiritud ja puutumata kohti on vähe. Samas see tagab meile võrdsemad tingimused teiste meeskondadega.

Teine võistluspäev

Alustasime päeva jällegi heatujulistena ja täis võitlustahet. Vaatasin neid kõrvalt ja tõdesin jällegi, et poistel on väga tugev meeskonnavaim. See tekitas endalegi hea emotsiooni.

Raivo võttis siis jällegi kohtunikuna oma koha poolakate paadis sisse.

Start taas kell 10.00.

Alustasime siis oma plaaniga. Enamus paate pani nagu eelmiselgi päeval hooga minema. Meie paadid sõitsid vaikselt stardi läheduses märgitud kohtade poole.

Paatkond 1 võttis oma positsioon sisse ja alustas kalastamist. Kolm minutit hiljem sai Martin esimese haugi 55cm. Kõik nägid seda ja igalt poolt kostus hüüdeid, et eestlased said kala.

Teisest paatkonnast jõudsid poolakad ette ja hõivasid täpselt positsiooni, mille olin märkinud meie teisele paatkonnale. Meie paatkond sättis siis ennast nendest 50m kaugusele nagu reeglid ette näevad.

Mõne aja möödudes said poolakad samast püügikohast kaks haugi järjest (hiljem selgus, et rohkem hauged nad võistluspäeval ei saanudki).

Möödus 25 kokkulepitut minutit ja mõlemad meie paatkonnad panid asjad kokku ja sõitsid täie hooga minema. Teiste riikide kaptenid vaatasid mulle hämmeldunult otsa, ainult Valgevene kapten pobises „Kavalad olete r.....k“.

Üleüldiselt oli teisel päeval võistluste stardialal selline tunne, nagu oleks väga ammuste semudega koos mingit ühist asja ajamas. Teiste riikide kaptenid olid mulle justkui vanad sõbrad, kaasa arvatud korraldajate tiim. Hoolimata sellest, et mina neile infot meie plaanidest ei jaganud.

Paatkond 1 jõuab järgmisse sektorisse D9 10.45. ja paatkond 2 sektorisse D15 11.00.

11.20 saab esimene paatkond alamõõdulise haugi ja on näha, et kala ei ole. Sama seis on ka teisel paatkonnal, seega võtame järgmised täiesti uued sektorid.

Jaanus ja Martin saavad järjest kaks suur ahvenat. Aleks ja Deniss ühe 64cm haugi. Aga sellest hoolimata kala ei tundu kohe üldse olevat. Palun esimesel paatkonnal suunduda sektorisse D9, kust me eelmisel päeval kõige rohkem kala saime.

Kell 12.45-12.50 esimesel paatkonnal kaks haugi järjest 57 ja 72 cm.

Kell 13.00 muudan plaani ja annan teisele paatkonnale sektori D6-D4, mis esialgselt oli mõeldud esimesele paatkonnale (meie jaoks uus püügiala, kuid tõenäoliselt koht, kus rumeenlased eelmisel päeval kalastasid). On hädavajalik teine paatkond järgi aidata. Esimese paatkonna toon tagasi stardiala lähedusse, sest olen päeva jooksul seda ala jälginud ja tähele pannud, et üks ala on täiesti puutumata.

Kell 13.30 jõuab teine paatkond uude püügikohta. Saame mõned minutid hiljem kaks haugi järjest ning nad jätkavad püüdmist.

Samal ajal esimene paatkond alustab püüki stardi läheduses. Näen binoklist, et iga viskega jääb rohi landi taha. Minu viga, oleks pidanud treeningul esimesele lahesopile rohkem tähelepanu pöörama. Nad paluvad luba suunduda tagasi aladele mida nad tunnevad. Ei taha riskeerida ja annan neile loa. Koheselt suunduvad prantslased meie poolt hüljatud püügialale ja saavad 10 min hiljem väga suure kala. Vannun endamisi, aga mis parata.

Samal ajal saavad Deniss ja Aleks veel kaks haugi. Nad leidsid ungarlaste võistkonna, kelle paat seisab hea kalakoha peal, seega tirivad eestlased kalu välja nende paadi alt ja kõrvalt (hiljem selgub, et sama ungarlaste paatkond võidab paatide arvestuses).

Kell 15.06 Martin ja Jaanus saavad veel ühe haugi 58cm ja natuke hiljem ka ühe ahvena 29cm.

Teine paatkond piirab ungarlaste kõva sõimu saatel nende paati edasi. Nimelt ei ole nad saanud pärast eestlaste piiramisrõngasse sattumist ainsatki kala.

Esimene paatkond suundub vaikselt finiši poole, sest nende jaoks lõpeb võistlus 15 min varem. (Reeglite kohaselt 50 hp ja suuremad paadid lõpetasid võistluse 16.00 ja väiksemad paadid 16.15).

Võistlus läheneb lõpule ja palun poistel rakendada taktikat, kus üks ärritab ja teine püüab kala.

Kell 16.00 ütleb Martin, et ta näeb Aleksil väga suurt kala otsas olevat, aga nad peavad finišisse sõitma ja ei näe millega see lõpeb.

Kõnet ei järgne, seega järelتان, et nad ei saanud seda kala kätte. (Hiljem selgub, et kala sai landi otsast lahti vahetult enne paati).

Võistlus läbi. Aleks ja Denissi täpset tulemust ei tea veel.

Martinil ja Jaanusel neli haugi ja kolm ahvenat. Täpselt planeeritud viie haugi punktid. Tublid.

Teine paatkond jõuab sadamasse, näod naerul, millest järelتان, et nad said ka seitsmenda haugi siiski kätte. See oli juba puhas boonus (selgus, et kolm min enne lõppu said nad viimase haugi). Seega planeeritust tublim tulemus.

Võtame paadid veest välja ja paneme varustus autodesse. Kuna tulemustega läheb veidi aega, siis otsustame „kodus“ pesemas ära käia ja samas saame ka paadid sinna ära viia.

Tagasi võistluspaika jõudes saame teada tulemused: Eestile teise võistluspäeva tulemustel viies koht. Meist jäid ettepoole vaid Leedu Ukraina Valgevene ja Läti. Seejuures läti edestas meid haugi sabapikkusega.

Kahe päeva kokkuvõttes Eestile kaheksas koht. Mis tähendab, et viimasehetke reeglite muudatuse tõttu kaotasime kaks kohta. Täispunktid ahvenate eest tõstsid meis mööda Ungari ja Itaalia võistkonnad. Pean tunnistama, et kolm esimest ehk siis Ukraina Valgevene ja Leedu on väga tugevad meeskonnad ja neil on ka väga pikk võistluskogemus.

Aga..... Minu arvamuse kohaselt oli Eestit esindamas võistlejad, kes on maailma parimatega samal tasemel ja võib-olla paremadki veel. Uskuge, need ei ole lihtsalt sõnad, seda kinnitas ka suhtumise muutus eesti võistkonda võistluste lõpupalal. Ei olnud ainsatki teise riigi koondist, kes ei oleks meil siiralt kätt surunud. Mis tähendab, et hoolimata meie kaheksandast kohast kokkuvõttes, võeti meid kui tugevat konkurenti.

Lõppsõna

Siinjuures tuleks tagasi hoopis algusesse....

Kõik läbielatu sai meie jaoks võimalikuks tänu Eesti Spinninguspordi Liidule, kes viis läbi reitinguvõistlused MM-ile pääsemiseks ja kus tänu konkurentsile toimus Eesti spinninguspordi hüppeline areng.

Osalemine valiksarjas ühel aastal on võrdne iseõppimisega kümne aasta jooksul.

Nii nagu on normiks mujal maailmas, peame mõtlema ka Eestis spinningupüügi võistlustel kalade elusalt vabastamise peale, sest sportpüügi käigus kalu tappa ei ole vastutustundlik käitumine.

Aga uskuge, Eesti kalaspordil on astuda veel ainult väikene samm, olemaks maailma parimatega samal tasemel, leidkem siis need mehed või naised, kes selle sammu astuvad.

